

SOMMERSHOW-ANMELDELSE

Hele ensemblet på scenen: Fra venstre Oda Djuplasti, Trine Bariås-Kvitstein, Martin Næss Hald og Johannes Blåsternes. ALLE FOTO: GUNSTEIN MYRE

Kunstnerisk sterk, innholdsmessig svakere

Makrellrevyen går i disse dager i Teateret i Kristiansand. Sterke skuespillerprestasjoner og et utmerket band gjør gode innsatser, men tekstene holder ikke samme kvalitet.

Makrellrevyen er i gang i Teateret i Kongensgate med premiere sist tirsdag kveld. Det var fullt hus på Biscenen og god stemning. På tross av korona-årene, har denne gruppa klart å etablere en tradisjon i Kristiansand.

Opplegget er både tydelig og lett forståelig. Floraen av politiske partier i sørlandsbyen har overgått alle tidligere kjente, og nå oppstår altså partiet Softis til folket.

Det er en utmerket idé som et godt stykke på vei utvikles og utnyttes etter som revyens nesten to timer lange program, inklusive pause, går fra klokka 20 til nesten 22.

«Makrellrevyen 2023: Softis til folket»

- **På scenen:** John Nyutstumo, Trine Bariås-Kvitstein, Johannes Blåsternes, Martin Næss Hald og Oda Djuplasti.
- **Musikere:** Thomas Askeland Svendsen, Trygve Tambs-Lyche, Stian Omdal og Martin Sternberg.
- **Regi:** Steffen Mulder
- **Produksjon:** Mathias Bohlin Falcn og Fredrik Landmark.
- **Hvor:** Teateret i Kongensgate.

Det viktigste først: Publikum møter fem fremragende skuespillere som både hver for seg og sammen gir til beste flotte prestasjoner.

Først og fremst vil jeg huske Oda Djuplasti som brilletyv på Gardermoen. En kan fort tenke at dette er et litt billig og lettkjøpt poeng, og nesten litt for nylig-aktuelt. Men Djuplasti og Martin Hald gjør det til et nummer av utsøkt kleinhet, så det blir til å fryde seg over – to ganger i samme show, faktisk.

Samme inntrykk gir Djuplasti i den ordknappe sketsjen "Greta", der hun ikke sier annet enn det som står på plakaten hun holder opp. Mimikk og kroppsspråk trumfer det hele.

Vi er på Sørlandet, og selvsagt

Johannes Blåsternes er en helseminister som er forferdelig irritert på alt trøbbelet de gamle skaper. Hun har funnet metoden for å eliminere dem. De eldre her representert med den eldre i forestillingen, John Nyutstumo.

skal både Gud og Filadelfia få sitt. Google God knyttes til en skrifteboks slik som katolikkene har, men refererer til Filadelfia-menigheten. Helt unødvendige referanser syns jeg, fordi sketsjen dreier seg jo mye mer om digitalisering og alle de håpløse valgene vi får når vi taster på padder og telefoner med taster.

Et nummer parodierer både Henrik Rafaelsen og teaterstyk-

ket "Eg er vinden" som gikk på Kilden i vår. Den er ok, men oppleves som litt bakstrevsk når Kilden teater tillegges å presentere teater som er mest mulig uforståelig. Den appellerer mer til teatrets fiender enn til dets venner.

Og så syns jeg det er litt urettferdig å gi John Nyutstumo rollen som skildrer «Det mørke Sørland». Teksten er tynn og lite utviklet. Her er så utrolig mye

Nummeret «Greta» i første akt er i all sin enkelhet en liten fulltreffer, ikke ondsinnet overfor miljøforkjempere, mer et spark til oss i publikum for hvordan vi forholder oss til disse. Svært godt utført av Oda Djuplasti.

mer som kunne vært vektlagt og påpekt.

I det hele tatt syns jeg denne revyen er noen hakk for snill og engstelig i forhold til å ta opp de mange merkelige politiske tildragelser som overgår både vår landsdel og vårt land i disse tider. Det har da skjedd mye verre ting enn at en Rødt-politiker stjeler et par solbriller?

EMIL OTTO SYVERTSEN